

Sevgiyi Yaşamak

– Ali ÖZKANLI · 28 Ocak 2010

Bilge birine sorarlar. Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır? Bilge kişi:

– Bakın göstereyim dedikten sonra, önce "sevgiyi dilinden gönlüne indirememiş" olanları çağırır. Onlara bir sofraya hazırlar. Biraz sonra çorbalar gelir, arkasından da boyu bir metre uzunluğunda kaşıklar.

Davetliler çorbayı içmek isterler, fakat kaşıkların çok büyük olmasından dolayı bir türlü içemezler. Bir süre uğraşırlar; ama çorba içmeyi beceremeyip aç olarak sofradan kalkarlar.

Bilge kişi şimdi de "sevgiyi gerçekten bilenleri" sofraya çağırırım der. Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen insanlar gelir ve sofraya otururlar. Bunlara da çorba ve yine uzun kaşıklar verilir. Buyurun denilince her biri uzun boylu kaşıklarını çorbaya daldırıp karşısındakine uzatarak çorbalarını içerler.

Böylece her biri diğerini doyurur ve Allah'a şükrederek sofradan kalkarlar.

Bilge kişi der ki:

– Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymamış düşünürse o aç kalacaktır. Ve kim kardeşini düşünür ve doyurursa o da kardeşi tarafından doyurulacaktır. Sakın şunu unutmayın. "Hayat pazarında alan değil veren kazançlıdır her zaman..."

Sevgiyle yaşayan sevgiyle ölür. Sevgi dolu bir kalbe kavuşmak için sevgi cennetlerine adım atmaya hazır mıyız? Seven insanlar birleşik kaplar gibidir, hemen birbirine akmaya başlar, sevgi ne kadar kuvvetli ise, o ölçüde davranış diğerine yansır, aynileşme olur, seven sevdiğinin hâline girer, sevdiğimiz insanın birçok özellikleri bizde aynen görülür. Bundan dolayı bir insan kendini tanımak istiyorsa, sevdiği kişilere yani arkadaşına, dostuna baksın. Gerçek bir dostun varsa hassas bir çiçeği, değerli bir elması saklar gibi saklamalısın. Gerçek dost sevdiğinin sıkıntılarına katlanabildir.

Büyüklerimiz önce dost, sonra yol derler. Dostluğun ve arkadaşlığın önemini belirtmek için, dostluk bir ihtiyaçtır, dostumuzun kaliteli biri olmasına mı, yoksa bize yarar sağlayacak biri olmasına mı dikkat ediyoruz derler. Sevgi iki gönül arasına çekilen görünmeyen bir hattır. Sevginin önemini anlatan bir hikâye daha okumaya hazır mısınız?

Sevgi, Başarı, Zenginlik

Bir kadın, evinden dışarı çıkar ve uzun beyaz sakallı, yaşlı üç adamın evinin önünde oturduklarını görür. Onları tanımaz.

– Ben sizi tanımıyorum, ama aç olmalısınız der. Lütfen içeriye gelin ve bir şeyler yiyin. Adamlar sorar:

– Evin erkeği içerde mi?

– Hayır der kadın. O dışarıda.

– Öyleyse içeri gelemez mi diye cevap verirler.

Akşam olup kadının kocası eve geldiğinde, kadın başından geçenleri kocasına anlatır. Git onlara söyle ben evdeyim içeri gelebilirler der. Kadın dışarı çıkar ve onları içeri davet eder. Hepimiz aynı anda içeri

girmeyiz, derler. Kadın niçin giremeyeceklerini öğrenmek ister. Yaşlı adamlardan bir tanesi açıklar:

– Onun adı zengin der ve bir arkadaşını gösterir. Bir diğerini işaret ederek o da başarı, ben ise sevgi dedikten sonra ekler:

– Şimdi içeri gir ve kocanla konuş, hangimizi evinizde istersiniz?

Kadın içeri girip söylenenleri kocasına anlatır. Adam duyunca neşelenir. Çok güzel, der. Madem öyle, zengini içeri çağıralım ve evimizi zenginlikle doldursun. Karısı itiraz eder; Canım, niçin başarıyı çağırıyoruz? Bu sırada konuştuklarını evin diğer köşesinde bulunan çocukları duyar. Zıplayarak gelir ve kendi fikrini söyler. Sevgiyi çağırsak daha iyi olmaz mı? Evimiz sevgiyle dolar! Kızımızın önerisini dikkate alalım der adam karısına. Dışarı çık ve sevgiyi bizim misafirimiz olması için davet et.

Kadın dışarı çıkar ve yaşlı adamlara sorar;

– Hanginiz sevgi ise lütfen içeri gelsin ve misafirimiz olsun. Sevgi ayağa kalkar ve eve doğru yürümeye başlar. Diğer iki yaşlı adam da onu takip ederler. Kadın şaşırılmış bir şekilde zengin ve başarıya sorar.

– Ben sadece sevgiyi davet ettim, siz niye geliyorsunuz? Zengin ve başarı bir ağızdan cevap verirler.

– Eğer zengini ya da başarıyı davet etmiş olsaydın diğer ikisi dışarıda kalırdı, ama sen sevgiyi davet ettin. Sevgi nereye giderse biz de oraya gideriz derler.

Sevenler sevdiklerini gönüllerinden ve dillerinden düşürmezler. Bir olay karşısında aynı duyguları paylaşır, âdeta iki bedende bir yürek hâline gelirler. Seven insan sevdiğine hayrandır, onu taklit etmeye başlar. Sevgiyle acılar tatlılaşır, sevgiyle dertler şifa bulur, sevgi zindanları gül bahçesine çevirir, sevgi karanlığı aydınlığa döndürür, nâr (ateş) nûr olur. Sevgi ile kederler sevinç, üzüntüler neşe ve sevinç olur. Aç bir kuş, susuz bir çiçek neyse, sevgisiz çocuk da odur. Sevgi pırıltıları yüreklerde ışıltımalıdır. "Sevgi, evin sağ direği, saygı sol direği, güven ise evin çatısı gibidir." İnsanın gönlü sevgilerle dolmalı. Sevgi Irmağı şiiirimde duygularımı şöyle dile getirdim.

Gönlüme doluyor sevgi ırmağı

İplikleri yavaş yavaş çözerim

Coşkunca çağlıyor sevgi ırmağı

Sevgileri yudum yudum içerim.

Sevgisiz gönüller çorak bahçedir

Bu bahçede pembe güller yetişmez

İnsanın sevgisi umman içredir

Gönüllerde sevgisizlik gelişmez.

Sevgi, ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygudur. Sevgi ile her sorun çözülebilir. Değil insana, hayvana ve bitkiye bile sevgi ile yaklaşırsan onunla daha iyi bir iletişim kurabilirsin. Bugün kişilerin sorunlarının kaynağı sevgisizliktir. Bir çocuğa doğduğundan itibaren sevgi ile yaklaşip ve her zaman karşısındakine sevgi göstermesini öğretirsek, büyüdüğü zaman çevresindekilere sevgi ile bakıp, sevgi ile davranacaktır. Sevginin öğrenildiği ilk yer aile ortamıdır. Sonra okul ve arkadaş ortamında yeşerir ve büyür. Sevgi ile büyüyen çocuklar ileride mutlu bir genç olur. Sevginin anlamını bilelim ve sevgiden uzak

durmayalım.

NOT: Somuncu Baba Dergisi Ocak 2010 111. sayısında çıkan yazı.